

Ontmoeting - de kracht van verbondenheid

Driemaandelijks tijdschrift

Oktober - november - december 2026

*De redactie van de huiskrant staat steeds open voor
bemerkingen, rechtzettingen en
verbeteringen van foutieve informatie.*

*Indien u opmerkingen of vragen heeft omtrent de
huiskrant kan u steeds terecht bij **Julie, Imke of Kris**.*

Wij staan zeker ook open voor ideeën rond nieuwe thema's.

Antwerpse Steenweg 103, 9140 Tielrode

Email: info@huizevincent.be

www.huizevincent.be

Facebookpagina: Huize Vincent

Instagram: [wzchuizevincent](https://www.instagram.com/wzchuizevincent)

Herfst, herfst
je bent er weer
met je pittige geuren
en je bladeren die dwarrelen
in duizend warme kleuren

Herfst, herfst daar ben je weer
met je storm en je regen
zwammen, eikels, spinnen,
natte kleren en wind-tegen

Herfst, herfst je bent er weer
Kom, laat me je omarmen
Want, ondanks al je buien
Geniet ik van je charme

Voorwoord

Beste bewoners, familieleden, medewerkers, vrijwilligers en vrienden van Huize Vincent,

Het thema van de huiskrant is deze keer “Verbondenheid”. Het is een woord dat misschien eenvoudig klinkt, maar dat voor ons allemaal zoveel betekent.

In Huize Vincent wonen en werken we samen. We delen vele momenten van vreugde, maar soms ook momenten van verdriet of onzekerheid. We ontmoeten elkaar op verschillende momenten... dat kan zijn in de Meerpaal, op een familienamiddag, tijdens het maaltijdgebeuren, tijdens een zinvolle dagbestedingsactiviteit, in de gang, in onze mooie binnentuin of gewoon tijdens een kort gesprek aan de receptie.

Het zijn vaak de kleine momenten die ervoor zorgen dat we ons gezien, gehoord en gewaardeerd voelen. Anders gezegd, verbondenheid zit niet alleen in grote gebeurtenissen. Ze zit vooral in de kleine dingen. Een glimlach wanneer iemand voorbijgaat. Een medewerker die even tijd maakt voor een bewoner. Een vrijwilliger die met iemand een wandeling maakt. Een familielid dat op bezoek komt. Een bewoner die een andere bewoner helpt of uitnodigt om samen een kop koffie te drinken.

Juist die dagelijkse ontmoetingen maken van Huize Vincent méér dan een plaats waar mensen wonen of werken. Ze maken van onze voorziening een werk-, woon- en leefgemeenschap.

Verbondenheid in Huize Vincent betekent dan ook dat we naar elkaar blijven omkijken. Dat we oog hebben voor wie wat stiller is, wie misschien een moeilijke dag heeft of wie nood heeft aan een luisterend oor. Het vraagt soms maar weinig tijd, maar kan voor iemand anders een groot verschil maken.

Ook als samenleving hebben we elkaar nodig. In een wereld waarin mensen soms gemakkelijk naast elkaar leven, is het belangrijk dat we blijven investeren in echte ontmoetingen en warme relaties. Huize Vincent kan daarin een bijzondere plaats zijn: een plek waar generaties elkaar ontmoeten, waar ervaringen worden gedeeld en waar mensen elkaar kunnen blijven inspireren.

Vandaar dat Huize Vincent blijft inzetten op het naar binnen halen van het verenigingsleven; dat we connectie maken met de gebeurtenissen in Tielrode maar ook dat we als huis naar buiten treden. Zo blijven we er naar streven dat bewoners ook kunnen blijven deelnemen aan activiteiten buiten de voorziening; dat bewoners mee kunnen gaan met hun familie... beide bewegingen zijn belangrijk om verbonden te blijven.

Laat ons zo samen blijven bouwen aan een huis waar niemand zich alleen hoeft te voelen, waar we elkaar respecteren en waar iedereen op zijn of haar manier kan bijdragen. Want uiteindelijk is verbondenheid misschien wel één van de mooiste vormen van zorg.

De vele activiteiten die in het najaar dan ook gepland zijn kunnen deze verbondenheid dan ook alleen maar versterken. Ik verwijs hiervoor graag naar de activiteitenkalender. In het bijzonder wens ik toch 2 activiteiten onder de aandacht te brengen die verbondenheid echt uitademen. Op maandag 9 november hebben we onze herdenkingsviering en dit om 14u in de Meerpaal. Tijdens deze gebeurtenis herdenken we de bewoners die ons het voorbije jaar ontvallen zijn. Een ideale gelegenheid om een signaal te geven dat ze voor eeuwig en altijd verbonden met ons zullen blijven.

Verder breng ik ook de week van de derde leeftijd onder de aandacht. Op donderdag 19 november e.k. en dit om 14u gaat er een zangstonde door in de Meerpaal en hierin zijn zowel internen als externen uitgenodigd. We weten dat muziek zeer verbindend werkt... laat ons dit moment van verbondenheid dan ook aangrijpen.

Tot slot verwijs ik naar de vele artikels in deze huiskrant die allemaal tekenen zijn van verbondenheid. Alvast veel leesgenot gewenst,

Koen Van Wauwe
Algemeen directeur Huize Vincent

Afscheid van

Ceulen Marie-Josee overleden op 07/07/2026

Van Acker Maria overleden op 17/07/2026

Van Landeghem Liliane overleden op 23/07/2026

Volckerick Daniella overleden op 05/08/2026

Goossens Claire overleden op 01/09/2026

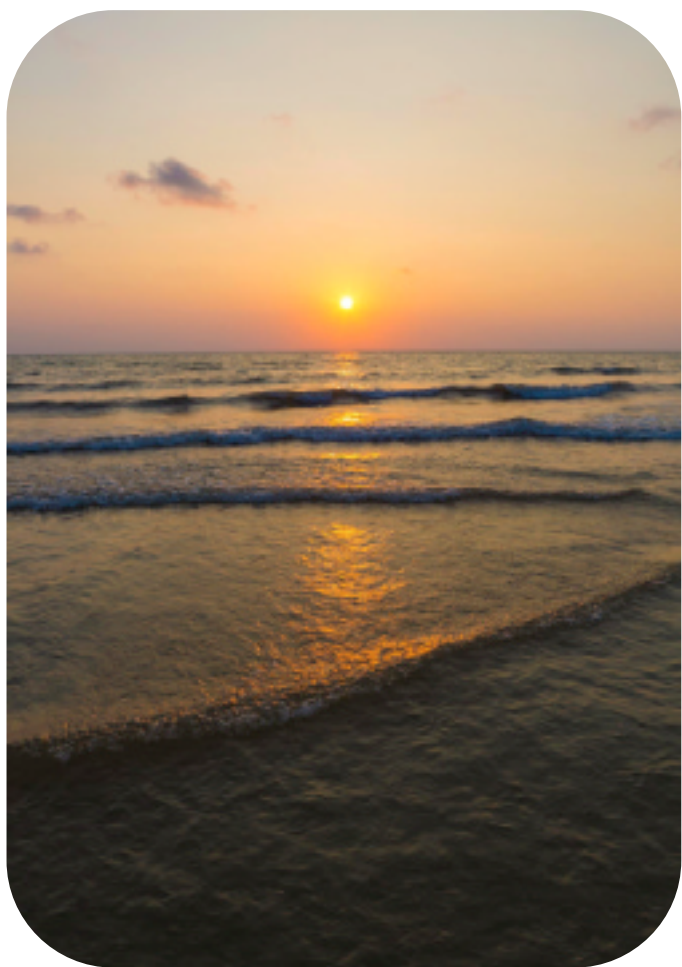

Voor altijd in ons hart

De Meirleir Blanche overleden op 23/09/2026

De Bock Christiane overleden op 23/09/2026

Wij wensen de families veel sterkte toe met het
verlies van hun dierbaren.

Familiedag Huize Vincent

Afgelopen zaterdag vond onze jaarlijkse familiedag plaats. Dit jaar stond alles in het teken van de Vlaamse kermis en dat zorgde voor een gezellige en vooral heel leuke namiddag.

Er was voor iedereen iets te doen. S-Plus zorgde voor verschillende volksspelen waar jong en oud enthousiast aan deelnam. Er werd goed gespeeld, gelachen en uiteraard ook geprobeerd om de mooie prijs in de wacht te slepen.

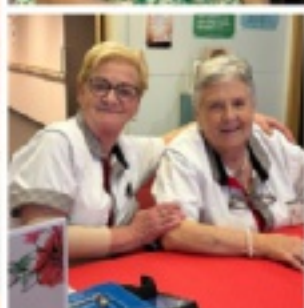
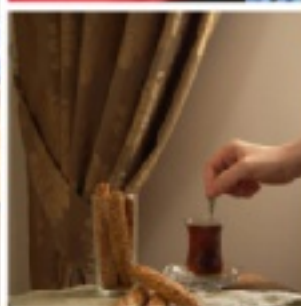
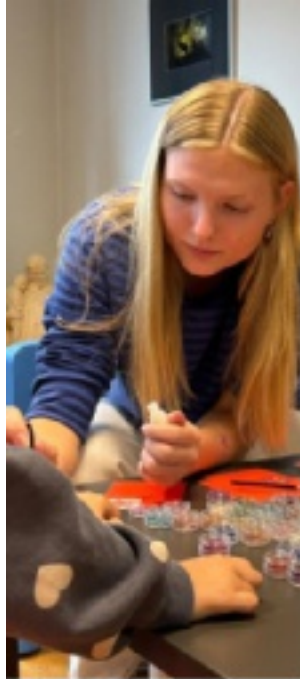
De kinderen hebben zich ook goed kunnen amuseren! Zij konden zich uitleven op het springkasteel en zich laten versieren met een leuke glittertattoo.

De goochelaar Austynmagic was eveneens van de partij. Met zijn verrassende trucs bracht hij heel wat aanwezigen aan het twijfelen. Hoe hij sommige trucs voor elkaar kreeg, blijft voor velen nog altijd een raadsel!

Tussendoor was er natuurlijk tijd om gezellig samen te zitten en te genieten van lekkere taarten en drankjes. Er werd heel wat bijgepraat en vooral veel gelachen.

Kortom: het was een zeer geslaagde familiedag met veel volk, leuke activiteiten, lekker eten en vooral een gezellige sfeer. Een dikke dankjewel aan iedereen die erbij was en aan iedereen die geholpen heeft om deze dag te organiseren en te doen slagen!

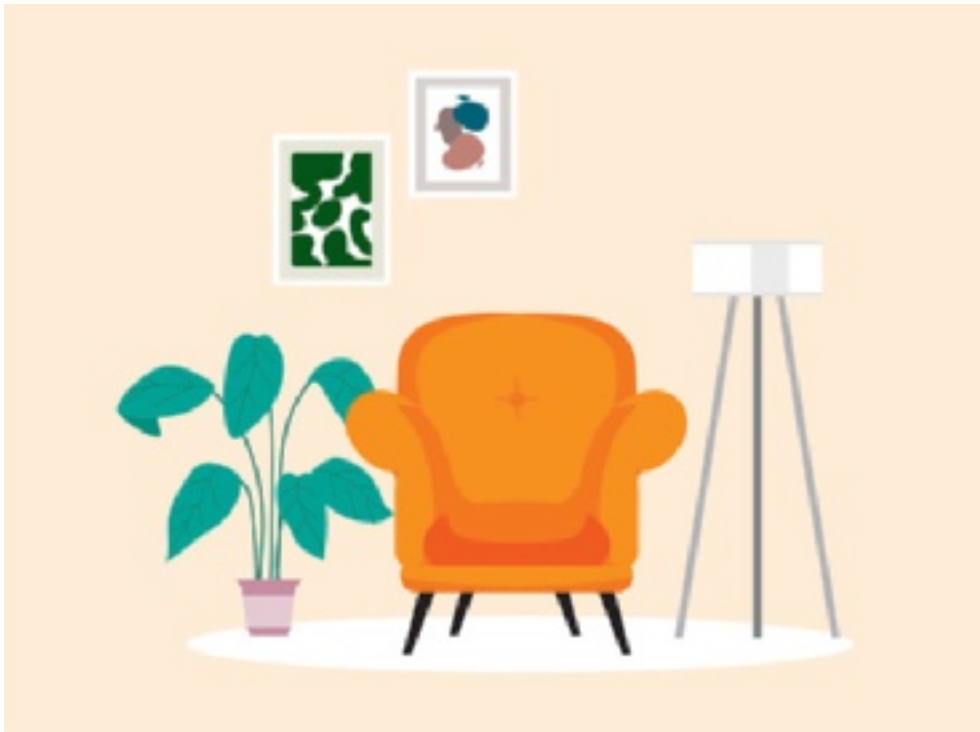
Een huis wordt een thuis door verbondenheid

Een woonzorgcentrum is in de eerste plaats een plek waar mensen wonen en werken. Maar een huis wordt pas echt een thuis wanneer mensen zich er gezien, gekend en verbonden weten. Dat groeit niet vanzelf. Het ontstaat in de manier waarop we met elkaar omgaan, aandacht geven en ruimte maken voor ontmoeting.

Verbondenheid zit vaak in heel gewone dingen. Een vriendelijke begroeting in de gang, even blijven staan voor een gesprek, samen koffie drinken, luisteren naar een verhaal dat al vaker verteld werd, een helpende hand of een grapje op het juiste moment. Het zijn kleine momenten, maar juist daarin kan iemand ervaren: ik hoor erbij, ik word niet vergeten.

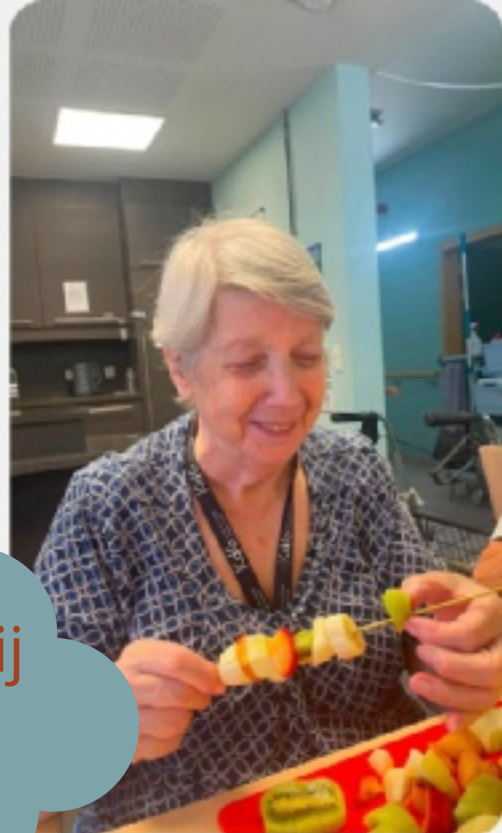
In Huize Vincent wonen en werken veel verschillende mensen samen. Bewoners, medewerkers, vrijwilligers, familieleden en mantelzorgers brengen ieder hun eigen verhaal, karakter en achtergrond mee. Niemand beleeft het leven op dezelfde manier. Toch delen we dezelfde leefomgeving en komen onze wegen elke dag opnieuw samen.

Daarom is verbondenheid ook iets wat we samen opbouwen. Het vraagt aandacht voor wie stil wordt, voor wie moeilijk aansluiting vindt, voor wie verdriet heeft of gewoon nood heeft aan gezelschap. Soms betekent verbonden zijn dat we samen iets vieren. Op andere momenten betekent het dat we naast iemand zitten zonder veel woorden.

Een thuis ontstaat waar mensen zichzelf mogen zijn en tegelijk ervaren dat anderen naar hen omzien. Waar zorg meer wordt dan alleen helpen bij wat nodig is en waar ook tijd is voor een gesprek, een herinnering, een glimlach of een moment van stilte.

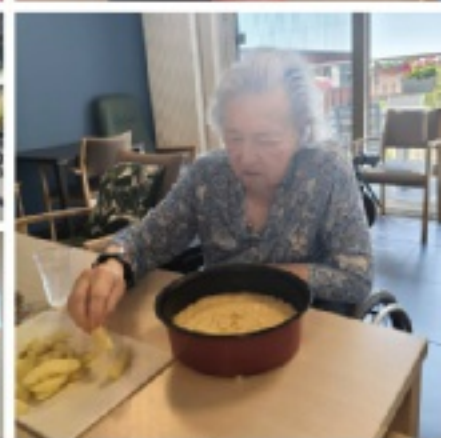
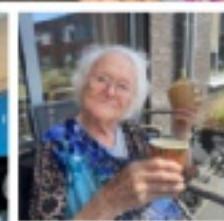
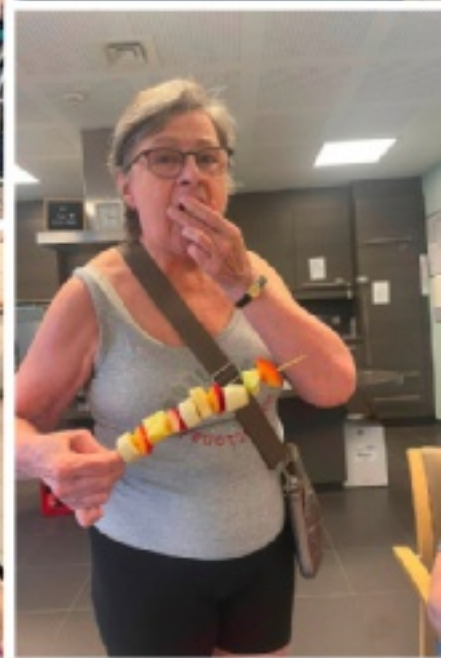
Zo wordt een huis meer dan een gebouw met kamers en gangen. Het wordt een plaats waar levens elkaar raken, waar mensen elkaar dragen en waar verbondenheid elke dag opnieuw mee vorm geeft aan wat wij een thuis noemen.

Kris

Het is weer voorbij
die mooie zomer

Ode aan vrijwilligers

Eén van onze bewoners van de assistentiewoningen in Huize Vincent is lange tijd samen met haar man vrijwilliger geweest in ons woonzorgcentrum.

Ze vertelt graag over de mooie tijd, de betrokkenheid en vriendschap die ze ervaren heeft, en nu nog steeds mag ondervinden.

Vanuit dat gevoel heeft ze een tekstje gemaakt dat ze graag wil delen via het huiskrantje.

Voor ieder van jullie een liefdevolle warme knuffel

Hallo,

Een erepluim voor vrijwilligers mensen met een heel groot hart, al tientallen jaren doen ze alles en zijn ze in alle handen goed, versieren, iets knutselen, altijd met volle overgave, zelfs met onze slechthorenden kunnen zij om. Dit al sinds vele jaren... laat je Duveltje maar smaken, soms komen ze wel van enkele kilometers ver, chapeau!

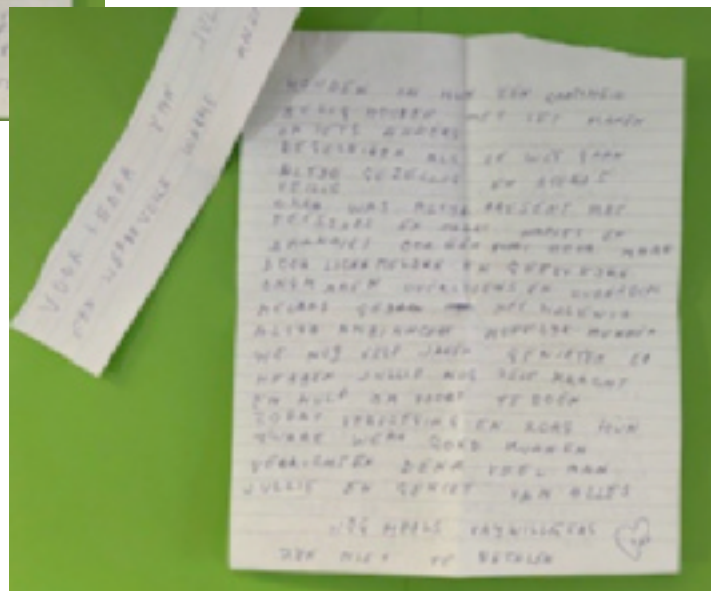
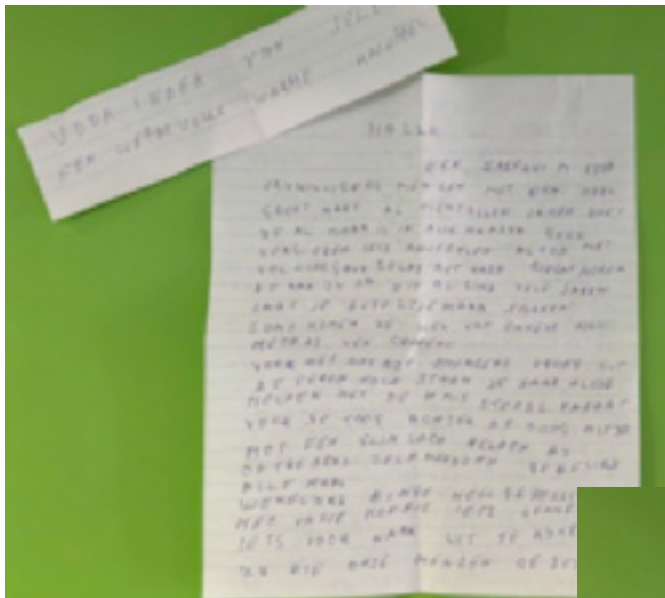
Voor het ontbijt 's morgens vroeg uit de veren, toch staan ze daar altijd. Helpen met de H. mis, steeds paraat voor de toog, achter de toog, altijd met een glimlach helpen bij optredens, zelf meedoen, het gebeurde allemaal.

Wekelijks bingo heel gezellig met een tasje koffie en iets lekkers, iets om naar uit te kijken. Zij die onze mensen gezelschap houden in hun eenzaamheid. Bezig houden met iets te maken of iets anders.

Begeleiden als ze weg gaan, altijd gezellig en steeds veilig. Okra was altijd present met feestjes en taart, hapjes en drankjes. Ook een mooi koor, maar door lichamelijke en geestelijke ongemakken, overlijdens en ouderdom is het helaas gedaan.

Het was en is altijd ambiance, hopelijk kunnen we nog vele jaren genieten en hebben jullie nog vele kracht en hulp om voort te doen zodat verpleging en zorg hun zware werk goed kunnen verrichten.

Denk veel aan jullie en geniet van alles.

Jarigen

Oktober

4 oktober **Machtelinckx Miek** 95 jaar
 5 oktober **Gonnissen Elisa** 93 jaar
 10 oktober **Van de Looverbosch Frans** 90 jaar
 11 oktober **Thoen Victoire** 94 jaar
 13 oktober **Meersman Zoë** 94 jaar
 13 oktober **Meul Petrus** 88 jaar
 16 oktober **Van Britsom Diana** 96 jaar
 27 oktober **Tielemans Annie** 86 jaar

November

2 november **Van der Wildt Justine** 86 jaar
 3 november **Van Kerckhove Betty** 86 jaar
 7 november **Rombaut Lea** 95 jaar
 13 november **Pauwels Lucien** 85 jaar
 19 november **De Smet Josephine** 91 jaar
 27 november **Laureys Josee** 86 jaar
 29 november **Boeykens Paulette** 94 jaar

December

2 december **Beukelaers Joanna** 86 jaar
5 december **Temmerman Liliane** 97 jaar
8 december **Saey Marguerite** 96 jaar
9 december **Zr. Christel** 87 jaar
11 december **Govaerts Elodie** 89 jaar
12 december **Peersman André** 91 jaar
22 december **Waelput Hilda** 94 jaar
29 december **Laureys Jean** 79 jaar
31 december **Zr. Beatrijs** 92 jaar

Wij wensen jullie een hele fijne en gelukkige verjaardag toe!

Bijscholing vrijwilligers

Onlangs kregen onze vrijwilligers een bijscholing rond dementie, gegeven door Lut en Lien. We namen samen de tijd om stil te staan bij wat dementie betekent en hoe we als vrijwilliger op een warme en respectvolle manier kunnen omgaan met mensen met dementie.

Lien nam de theoretische kant voor haar rekening en Lut vulde aan met heel wat herkenbare voorbeelden uit de praktijk. Zo werd het geen droge theoretische les, maar een boeiende voormiddag met ruimte voor vragen en ervaringen.

En er was nog een extra bijzonder kantje aan deze bijscholing. Lut was vroeger juf van Lien in het vierde leerjaar! En zoveel jaren later staan ze samen voor de "klas" van Huize Vincent. Van juf en leerling naar samen voor een groep staan en kennis delen... het is toch wel een mooi verhaal!

Na al dat leren hebben we natuurlijk ook van de gelegenheid gebruikgemaakt om samen iets te eten. Want bijleren is belangrijk, maar gezellig napraten en samen genieten hoort er minstens even goed bij!

Het werd dus een fijne combinatie van bijleren, ervaringen delen, herinneringen ophalen en gezellig samenzijn. Een geslaagde voormiddag met onze vrijwilligers!

De dagen worden korter, het weer wordt kouder, en de zomer lijkt ver weg. Het is geen wonder dat veel mensen zich wat somber voelen als de herfst begint. Dit gevoel, ook wel bekend als een herfst-dip, is een veelvoorkomend verschijnsel. Hier zijn enkele tips om je herfst-dip te bestrijden:

1. Zoek het licht op

In de herfst krijgen we minder zonlicht, wat kan leiden tot een tekort aan vitamine D. Dit tekort kan bijdragen aan een somber gevoel. Als de zon schijnt, grijp dan je kans en ga naar buiten. Maak een wandeling tijdens je lunchpauze of geniet van je koffie buiten.

2. Blijf in beweging en zorg voor voldoende slaap

Hoewel het verleidelijk is om lekker op de bank te blijven zitten, is het belangrijk om actief te blijven. Regelmatige beweging helpt je om endorfine aan te maken, een natuurlijk 'feel-good' hormoon dat je humeur verbetert. Probeer minstens 30 minuten per dag actief te zijn. Daarnaast is een goede nachtrust essentieel voor je mentale en fysieke gezondheid. Probeer elke nacht ongeveer acht uur te slapen en houd een regelmatig slaapschema aan. Dit betekent dat je elke dag rond dezelfde tijd naar bed gaat en opstaat.

3. Eet gezond en gevarieerd

In de herfst is het belangrijk om je lichaam te voorzien van de juiste voedingsstoffen. Zorg ervoor dat je voldoende groenten en fruit eet, want deze zitten boordevol vitaminen en mineralen die je energie en immuunsysteem ondersteunen. Vooral vitamine C is belangrijk om gezond te blijven en verkoudheden te voorkomen.

5. Blijf sociaal en zoek steun + geef knuffels

Je bent niet de enige die zich wat somber voelt tijdens de herfst. Praat erover met vrienden, familie of collega's. Samen activiteiten ondernemen, zoals een wandeling of een kop koffie drinken, kan je helpen om je beter te voelen. Ook lichamelijk contact, zoals knuffelen, zorgt ervoor dat je lichaam oxytocine aanmaakt, een hormoon dat je helpt om je gelukkiger te voelen.

Conclusie: omarm de herfst

Hoewel de herfst soms somber kan aanvoelen, zijn er genoeg manieren om deze periode door te komen met een goed humeur. Zoek het licht op, blijf bewegen, eet gezond, zorg voor voldoende slaap en blijf sociaal. Met deze tips kun je de herfst omarmen en genieten van alles wat dit seizoen te bieden heeft.

Franciscus van Assisi – verbonden met mens en schepping

Op 4 oktober viert de Kerk het feest van Franciscus van Assisi. Meer dan achthonderd jaar na zijn dood blijft hij mensen aanspreken door de eenvoud waarmee hij leefde en door zijn bijzondere verbondenheid met mensen, met God en met de hele schepping.

Franciscus werd geboren in een welgestelde familie, maar koos gaandeweg voor een heel andere levensweg. Hij wilde dicht bij mensen staan die arm, ziek of uitgesloten waren. In hen ontmoette hij geen vreemden, maar broeders en zusters. Verbondenheid betekende voor hem dat niemand buiten de kring mocht vallen. Iedere mens droeg voor hem een waardigheid die niet afhankelijk was van bezit, gezondheid of maatschappelijke positie.

Die verbondenheid beperkte zich niet tot mensen. Franciscus keek met verwondering naar de natuur. De zon en de maan, het water en het vuur, de aarde, de dieren en de planten: alles hoorde voor hem bij die ene grote schepping van God. In zijn bekende Zonnelied spreekt hij zelfs over broeder zon en zuster maan. Daarmee drukt hij uit hoe diep hij zich verbonden wist met alles wat leeft.

Het begin van oktober brengt ons stilaan volop in de herfst. De bladeren verkleuren, de dagen worden korter en de natuur verandert zichtbaar. Juist in deze periode kan Franciscus ons opnieuw leren kijken. Een boom, een vogel, het licht van de herfstzon of het geritsel van bladeren kan ons eraan herinneren dat wij deel uitmaken van iets dat groter is dan onszelf.

Verbonden leven begint vaak heel dichtbij: aandacht hebben voor elkaar, zorg dragen voor wie kwetsbaar is en met respect omgaan met wat ons omringt. Franciscus laat ons zien dat mens, natuur en God niet los van elkaar staan. Wie met open ogen en een open hart leeft, ontdekt telkens opnieuw hoeveel ons met elkaar verbindt.

Kris

Pensioen Annelore

Als jullie dit lezen, ben ik bijna met pensioen.
Zie dit maar als een klein afscheidsgeschenk van mij aan jullie.
En zonder dat ik het goed en wel besef, is het 27 november 2026.
Mijn laatste werkdag hier.

Wat een dag dat zal worden, weet ik nu nog niet terwijl ik dit schrijf.
Maar ik wil jullie wel mijn droom vertellen.

Op 1 december ga ik officieel met pensioen en ik droom van een feestje.
Een feestje voor iedereen. Voor alle bewoners én voor iedereen die hier werkt.

Taart, muziek en dansen.

Ik droom ervan om op die dag een glimlach op jullie gezichten te zien. Jullie te zien genieten. Samen vieren wat Huize Vincent is en wat we samen hebben opgebouwd.

En ik?

Ik wil afsluiten met een knal.

Een knal, zoals ik hier begonnen ben.

Toen stond ik nog in mijn kinderschoenen. Nog maar net begonnen, zonder te weten hoeveel herinneringen er zouden volgen.

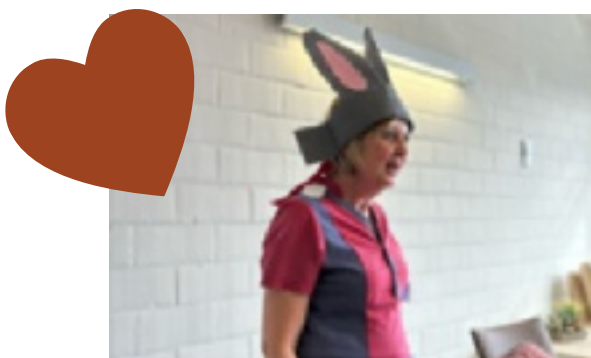
Nu kijk ik terug op een mooie, warme tijd. Mijn kinderschoenen zijn ondertussen vervangen door schoenen die vele kilometers hebben afgelegd.

En ik vertrek als een vrouw die veel geleerd heeft.

Een vrouw die van iedereen heeft mogen leren.

En vooral als een vrouw die dankbaar is.

En ja... ook ik heb nog dromen.

Eén daarvan is dat ik vervangen word.
 Niet om mij te vervangen.
 Maar om er te zijn voor jullie.
 Om er te zijn voor mijn collega's.
 Om hen te ondersteunen.
 Om samen HV verder te laten groeien.

Want dromen zijn er niet om op te bergen.
 Dromen, geef ze nooit op!

Terwijl ik dit opschrijf, laat ik een traantje.
 Geen traantje van verdriet.
 Eerder eentje van warmte.

Warmte voor jullie.
 Warmte voor HV.

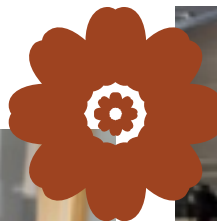
Voor alles wat ik hier heb mogen beleven, voor alle mensen die ik heb
 mogen leren kennen en voor alle mooie momenten die ik meeneem.

Het is loslaten...
 maar niet vergeten.
 Loslaten betekent voor mij niet dat iets verdwijnt.
 Het betekent dat ik het een mooie plek geef en het meeneem in mijn hart.

Ik laat jullie los in mijn dagelijkse werk, maar niet in mijn herinneringen.
 Ik laat mijn plek hier los, maar niet de liefde die ik voor dit alles voel.

Het is loslaten en blijven houden van.

Veel liefs,
 Annelore

Waar we elkaar vroeger vonden: deel 2

In het eerste krantje van dit jaar stond een artikel over waar mensen elkaar vroeger leerden kennen. Dit paste volledig binnen het jaarthema 'ontmoeting'. Zo kwam de dorpskermis, het kerkplein, de dorpswinkel en bakker aan bod. We beloofden een tweede deel, maar door een vergetelheid komt dit nu pas aan bod. Beter laat dan nooit, maar toch ideaal als afsluiter van ons laatste boekje in het jaarthema van ontmoeting! Dus, mensen vonden elkaar vroeger:

4. Op café

Het dorpscafé was de huiskamer van de gemeenschap. Hier werd gekaart, gezongen, gedanst en gediscussieerd. Jong en oud kwamen er samen: mannen na hun werkdag, vrouwen op speciale avonden, jongeren die hun eerste pint dronken. Het café was een plek waar verhalen rondgingen, waar men samen lachte en soms ook ruzie maakte, maar altijd weer terugkwam. Veel vriendschappen en romances begonnen aan een cafétafeltje, en voor velen was het de plek waar ze zich thuis voelden buiten hun eigen huis.

5. Op het dorpsplein of de markt

Op marktdagen was het dorpsplein een bruisende ontmoetingsplek. Boeren verkochten hun waren, kinderen speelden tussen de kraampjes en burens wisselden nieuwtjes uit. Het was een plek waar handel en gezelligheid hand in hand gingen. Mensen kwamen niet alleen om te kopen, maar ook om te kijken, te praten en te lachen. Het plein was het kloppend hart van het dorp, waar je altijd wel iemand tegenkwam en waar de gemeenschap zichtbaar werd in al haar levendigheid.

En tot slot om af te ronden een heel andere manier van elkaar ontmoeten:

6. Brieven van vroeger

Vroeger schreven we elkaar brieven. Met pen en papier, zorgvuldig gekozen woorden en vaak een handschrift dat meteen herkenbaar was. Soms zat er een kleine tekening bij, een bloem tussen de bladzijden of een vlek van inkt die het verhaal nog persoonlijker maakte.

Een brief betekende wachten. Dagenlang uitkijken naar de postbode, hopen dat er een envelop met jouw naam in de tas zat. Het openen van zo'n brief was een klein ritueel: langzaam de envelop losscheuren, de woorden lezen en herlezen, en het gevoel hebben dat iemand heel dichtbij was, ook al zat die kilometers verder.

Brieven waren traag, maar juist daardoor bijzonder. Je nam de tijd om te schrijven, om woorden te kiezen die bleven hangen. En de ontvanger nam de tijd om te lezen, om te bewaren, soms zelfs om een hele stapel brieven in een doos te koesteren.

Vandaag sturen we berichten met één druk op de knop. Snel, handig en efficiënt. Maar misschien missen we soms die traagheid, dat gevoel dat een brief een ontmoeting was die zich uitstreckte over dagen of weken.

Kledijverkoop
textiel Volders

Verbonden over de grens van de dood heen

Begin november staan twee bijzondere dagen op de kalender. Op 1 november vieren we Allerheiligen en op 2 november Allerzielen. Het zijn dagen waarop onze gedachten vanzelf uitgaan naar mensen die ons zijn voorgedaan. We kunnen hen niet meer ontmoeten zoals vroeger, en toch blijven zij op vele manieren met ons verbonden.

Verbondenheid houdt immers niet op wanneer iemand sterft. Mensen leven verder in onze herinneringen, in verhalen die we over hen vertellen, in woorden die ons zijn bijgebleven en in kleine gewoonten die we van hen hebben overgenomen. Soms is er een foto die ons dierbaar is, een lied dat herinneringen oproept of een bepaalde geur die ons ineens terugbrengt naar vroeger. Liefde laat sporen na.

In een woonzorgcentrum zijn herinneringen vaak heel aanwezig. Bewoners denken terug aan een levenspartner, ouders, broers en zussen, vrienden of kinderen die gestorven zijn. Ook medewerkers en familieleden dragen namen en gezichten met zich mee. Soms doet herinneren pijn, soms roept het dankbaarheid op, en vaak zijn beide met elkaar verweven.

Op maandag 9 november houden we in Huize Vincent onze jaarlijkse herdenkingsviering. We staan dan in het bijzonder stil bij de bewoners die ons in het voorbije jaar ontvallen zijn. We noemen hun namen, ontsteken een licht en brengen hen samen in herinnering. Zo krijgen verdriet en gemis een plaats, maar ook dankbaarheid om wie zij voor ons en voor anderen zijn geweest.

Binnen het christelijk geloof vertrouwen we erop dat de dood niet het laatste woord heeft. We geloven dat onze overledenen geborgen zijn bij God en dat de liefde die ons met hen verbindt niet verloren gaat. Ook wie iemand mist, blijft verbonden. In wat we van elkaar ontvangen hebben, in wat we doorgeven en in de liefde die blijft, dragen mensen elkaar verder over de grens van de dood heen.

Kris

Activiteitenkalender

Vrijdag 2 oktober

Optreden Soundcloud
14u in de Meerpaal

Zaterdag 3 oktober

Lucky dog hondenschool
14u in de Meerpaal

Donderdag 5 november

Herfstwandeling 14u
inschrijvingen volgen

Maandag 9 november

Herdenkingsviering overleden bewoners
14u in de Meerpaal

19 november

Zangstonde week van de derde leeftijd
14u Meerpaal

Maandag 23 november

Optreden The Shadows Trio
14u in de Meerpaal

Woensdag 9 december

Rondgang Sinterklaas

Woensdag 16 december

Jaarlijkse Kerstmarkt
14u in de Meerpaal

Vrijdag 25 december

Kerstviering met receptie en feestmenu
10u15 in de Meerpaal

Donderdag 31 december

Misviering met receptie
10u15 in de Meerpaal

Seizoen en info

In de nacht van zaterdag 24 oktober op zondag 25 oktober wordt de klok één uur achteruit gezet. Zo wordt 3u 's nachts terug 2u 's nachts. We keren op die manier terug naar de wintertijd.

Op maandag 21 december gaat de winter van start. Geniet van de pracht van dit wondermooie seizoen!

Even stilstaan...

Vul onderstaande sterren in met wat voor jou in het afgelopen jaar een lichtpuntje was. Hou ze dichtbij je of hang ze samen aan een lichtslinger op jouw afdeling. Lang leve onze lichtpuntjes!

Mijn wensen voor 2027...

Kerstmis – God zoekt verbondenheid met mensen

In de weken voor Kerstmis leven we toe naar een feest dat voor veel mensen verbonden is met licht, warmte en samenzijn. In de Kerk noemen we deze tijd de Advent: een periode van verwachting en uitzien naar de komst van Jezus. Kerstmis vertelt immers een bijzonder verhaal van nabijheid. God blijft niet op afstand, maar komt mensen tegemoet.

In het kind van Betlehem komt God heel dicht bij het gewone menselijke leven. Jezus wordt geboren in eenvoud en kwetsbaarheid. Hij deelt vanaf het begin ons bestaan. Juist daarin ligt een diepe boodschap van Kerstmis: God zoekt verbondenheid met mensen. Hij wil aanwezig zijn in onze vreugde en ons verdriet, in onze hoop en onze onzekerheid, in alles wat ons leven tekent.

Die verbondenheid nodigt ook ons uit om naar elkaar toe te bewegen. Kerstmis kan een tijd zijn van ontmoeting, van samen vieren en van dankbaarheid om de mensen die ons omringen. Tegelijk weten we dat deze dagen niet voor iedereen gemakkelijk zijn. Wie iemand mist, wie zich alleen voelt of wie door zorgen wordt geraakt, ervaart feestdagen soms heel anders. Ook daar wil de boodschap van Kerstmis klinken: niemand hoeft uit beeld te verdwijnen.

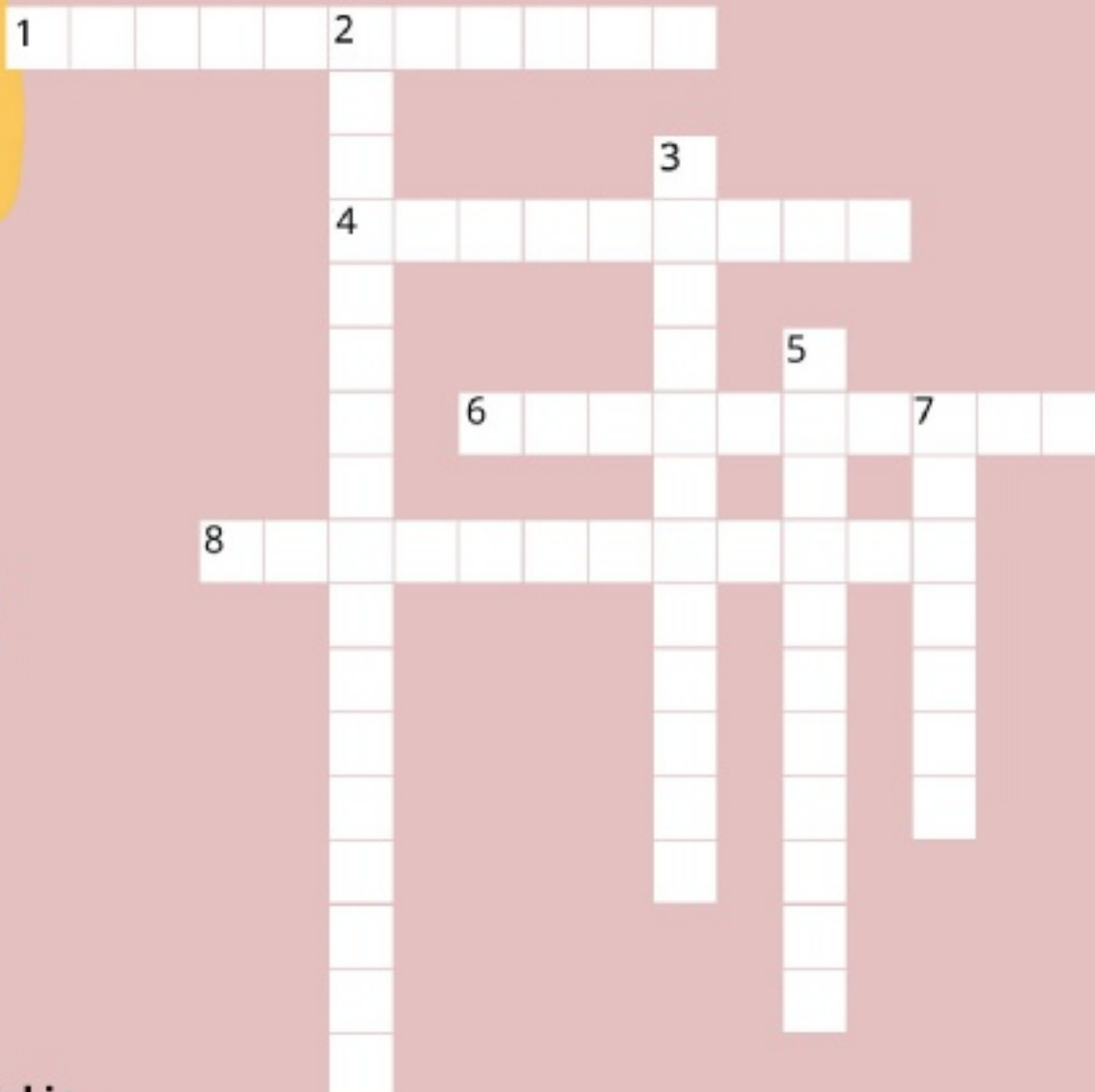

In Huize Vincent krijgt verbondenheid op vele manieren gestalte. In een bezoek, een gesprek, samen rond de tafel zitten, een viering, een lied of een klein gebaar van aandacht kunnen mensen ervaren dat ze gezien worden en erbij horen.

Kerstmis herinnert ons eraan dat verbondenheid vaak begint met nabijheid. God komt naar mensen toe en nodigt ons uit hetzelfde te doen. Zo kan het licht van Kerstmis zichtbaar worden waar mensen ruimte maken voor elkaar en elkaar met aandacht en warmte tegemoet treden.

Kris

Vul in.

Horizontaal

1. Rijpe druiven van de wijnranken halen en verzamelen, meestal aan het einde van de zomer of in de herfst.
4. Voedsel of andere spullen in grote hoeveelheden verzamelen en bewaren voor later, zoals sommige dieren doen.
6. Opgerolde boomschors die als geurige specerij wordt gebruikt.
8. Proces waarbij planten met behulp van zonlicht voedingsstoffen maken.

Verticaal

2. Eetbare paddenstoel met een dikke steel en een bruine hoed.
3. Sneetje oud brood dat in melk en ei wordt gedoopt en daarna gebakken.
5. Dag op 2 november waarop overleden familieleden en vrienden worden herdacht.
7. Afsluitbare fles of kan die dranken lange tijd warm of koud houdt.

Oplossing:
 Horizontaal: 1. Druivenpluk, 4. Hamstere, 6. Kaneelstok, 8. Fotosynthese.
 Verticaal: 2. Eekhoornjesbrood, 3. Wentelteefje, 5. Allerzielen, 7. Thermos.

De grote appel pagina

Van appel tot appelmoes

Zet de stappen voor appelmoes in de juiste volgorde van 1 tot 5.

- ☐ De appels schillen
- ☐ De appels plukken
- ☐ De appelmoes opeten
- ☐ De appels in stukjes snijden
- ☐ De appels laten koken

Vul de spreekwoorden aan

De appel valt niet ver van de _____.

Door de _____ appel heen bijten.

Een appeltje voor de _____.

De _____ appels uit de mand halen.

Een appeltje met iemand te _____ hebben.

Appels met _____ vergelijken.

Voor een appel en een _____.

Oplossingen: boom, zure, dorst, rotte, schillen, peren, ei

Bij de fruitboer

Marie koopt 8 rode en 5 groene appels. Jan koopt 6 appels. Samen gebruiken ze 7 appels voor een taart. Hoeveel appels hebben ze nog over?

_____

In een mand liggen 24 appels. De fruitboer verkoopt er 8 en legt daarna 5 nieuwe appels in de mand. Hoeveel appels liggen er nu in de mand?

_____

Eén appel kost 60 cent. Marie koopt 6 appels en betaalt met 5 euro. Hoeveel geld krijgt ze terug?

_____

Oplossingen: 12 appels, 21 appels, € 1,40 terug

Wist je dat?

In Vlaanderen worden jaarlijks miljoenen appels geteeld. Vooral in Haspengouw, in Limburg, vind je uitgestrekte boomgaarden. De Jonagold is er een van de bekendste appelsoorten.

Uit grootmoeders keuken

Maak het gerecht compleet

Wat hoort er volgens jou bij elkaar? Verbind elk woord uit de linkerkolom met de juiste aanvulling uit de rechterkolom.

Appel •	• Krieken
Tomaten •	• Frieten
Aardappel •	• Mousse
Witloof •	• Pruimen
Pannenkoek •	• Pudding
Stoofvlees •	• Suiker
Vanille •	• Moes
Gehaktbrood •	• Puree
Chocolade •	• Ham en kaas
Konijn •	• Soep

Ra ra ra, welk gerecht ben ik?

Ik ben zoet, romig en gemaakt van rijst en melk. Volgens het liedje eet je mij met een gouden lepeltje. ....

Ik word gemaakt van brood, ham en kaas en daarna krokant gebakken.
.....

Ik word gemaakt van appelsap dat men laat gisten.
.....

Ik ben een zacht snoepje van suiker en amandelen. Vaak krijg ik de vorm van fruit of figuurtjes. ....

Ik word gemaakt van kip, balletjes en champignons. Vaak lig ik in een krokant bladerdeegbakje. ....

Herken de houten spelen

Raad jij het juiste plaatje bij het juiste spel? Zet de juiste letter bij het spel. De letters vormen een woord (lees van links naar rechts).

Antwoord:

Mikado

Schaken

Jenga

Kubb

Dammen

Backgammon

Oplossing woord: spelen

Algemeen Directeur:

Dhr. Koen Van Wauwe

Directeur Woonzorg:

Mireille Beck

Opname verantwoordelijke:

Cindy De Meester

Woonassistent:

Rena Meersman

Receptie en administratie:

Saskia Weyn

Maureen Van Damme

Verpleging- verzorging:

Heidi Cool

Ati Van Mele

Annemie Lambrechts

Technische dienst:

Koen Van Damme

Steven De Roeck

Johan De Maeyer

Verantwoordelijke onderhoud:

Evy Van Cleemput

Kok en keukenverantwoordelijke:

Kris Raemdonck

Paramedici:

Zinzorg en Pastoraal: Kris De Vleeschouwer

Kinesist: Veronique Werkers

Kinesist: Koen Buytaert

Orthopedagoog Polderzicht en Stille Droom: Emma De Block

Begeleider Wonen en Leven de Kouter: Annelore Seghers

Ergotherapeut Polderzicht: Lien Van Raemdonck

Ergotherapeut de Kouter: Julie Van de Velde

Ergotherapeut 't Veer: Imke Pots